

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

Keď som takto začala oznam po svätej omše pre vysokoškolákov, hneď dávali všetci pozor. Neklamala som. So sestrami a teraz už aj niekoľkými mladými chodím do Ústavu na výkon trestu. Sučany, tam sa to začalo najprv ako služba pri ženách, rozšírilo sa to k mladistvým a teraz už aj k chlapom.

Služba milosrdenstva

Neviem to nazvať inak. Láska na prvý pohľad. Je to služba, ktorú nájdete vymenovanú v zozname skutkov telesného milosrdenstva. Poskytovať pomoc väzňom. Pravidelná prítomnosť je jednou z foriem.

Ako tam robíme skutky milosrdenstva? Hriešnikov napomíname, keď im pomáhamo pripraviť sa na svätú spoveď, poučame nevedomých cez katechézy, (snád) dobre radíme pri osobných rozhovoroch, tešíme sa s tými, ktorí idú do civilu a o mesiac sa s nimi už nestretneme, ale stojíme aj pri tých, ktorých tam uvidíme aj niekoľko nasledujúcich rokov. Keď sa pozerám na zvyšný zoznam, vo väzenskom prostredí je dosť možností na nacvičovanie si trpezlivého znášania krivdy. Viest iných k životu v odpustení ubližujúcim je riadne náročné. Denne hľadať pokoj a zotrvať v ňom. Neodpustením ubližujeme hlavne sebe - a to určite nechceme. Modliť sa za živých i mŕtvych - to je skúsenosť každého stretnutia s odsúdenými. Niekoľko hodín a zoznam preukázaných skutkov milosrdenstva (duchovného isto) vyškrtáme skoro celý. To je tá naša strana, to, čo pre nich môžeme urobiť my.

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

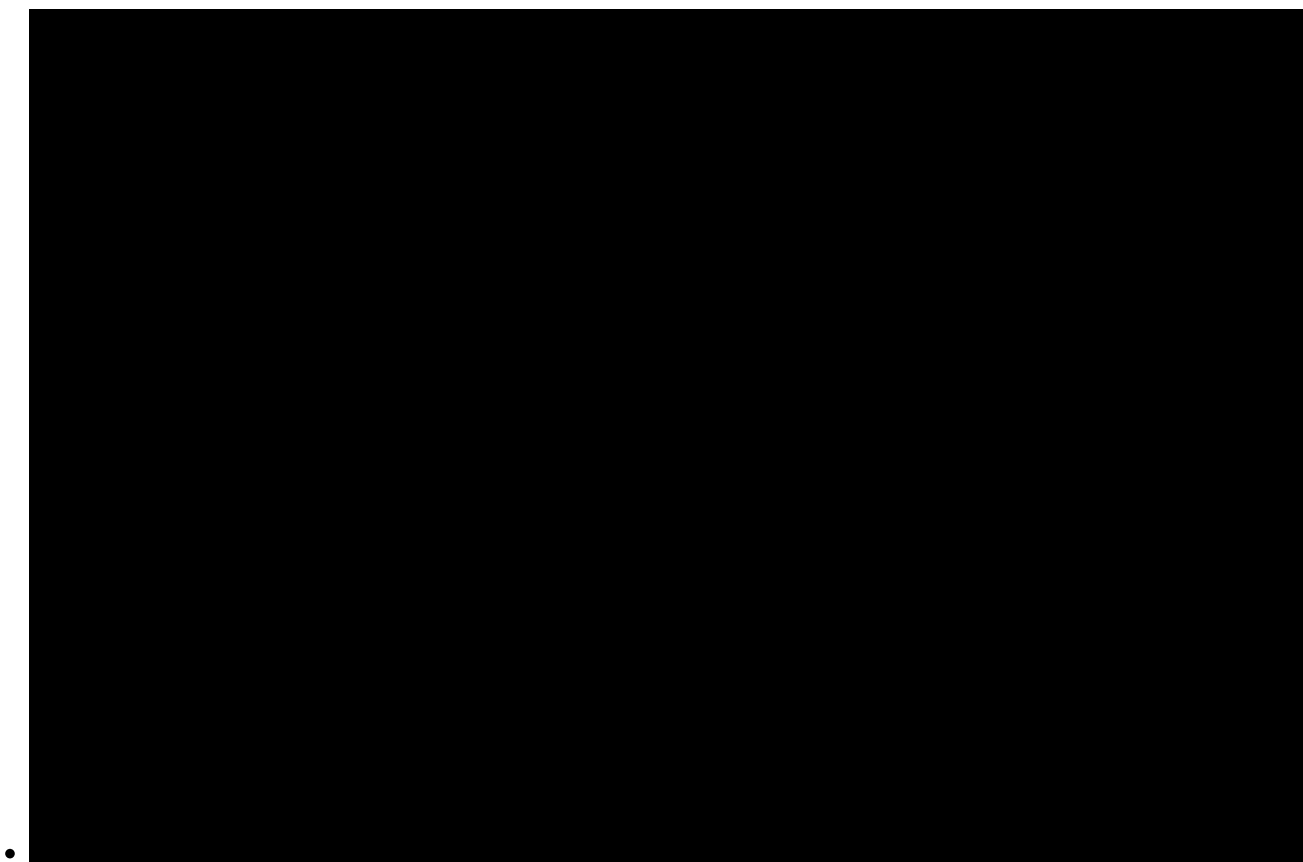
Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

A čo oni pre nás?

Bola som pri príprave mnohých evanjelizačných projektov a akcií. Lenže chodiť do väznice je iné. Veľakrát som pri odchode počula od saleziána dona Juraja Malého, ktorý je dekanom väzenského dekanátu a farárom personálnej farnosti svätého Jána Bosca v Sučanoch: „Oni z toho budú žiť niekoľko týždňov.“ Platí to aj o mne a o tých, s ktorými tam chodím. Nevieme na nich zabudnúť, nevieme na nich nemyslieť. Prichádzame k nim ako tí, ktorí im chcú ponúknuť a darovať prijatie a lásku. A odchádzame s tým istým darom.

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

„Už sa do toho dostávate!“

Vždy sa treba radšej opýtať, čo môžeme. Mnohé veci nie sú samozrejmosť. Veď to je jeden z aspektov „obmedzenia slobody“. Minule ma pochválili: „Už sa do toho dostávate!“ Do tých ich pravidiel. Riadne nás to vtedy rozosmialo.

Pravidlá a obmedzenia sa netýkajú len tých, ktorí sú vnútri. Nemať poruke na niekoľko hodín telefón, pri každých dverách čakať, kým vám ich niekto otvorí a hneď za vami aj zamkne, nemôcť používať akúkoľvek techniku, ktorú si bežne berieme na iné modlitbové či evanjelizačné stretnutia, predpokladať, že nie každý si bude vedieť a môcť prečítať texty, s ktorými chceme na stretnutí pracovať... to je len pár obmedzení, ktoré zažívame my, ktorí na bráne dostaneme žltú cedulku, na ktorej je napísané *Návšteva*.

Spevom k Bohu

„Krásne je byť s tebou, Bože, si ten, ktorý chráni ma, aj zázrak vždy stať sa môže, no tak pevne objím ma.“ Na prvú svätú omšu som sa doma nachystala, pripravila im spevníčky, sebe playlist a... šla som tam ako veľká frajerka gitaristka. Nevedela som, no za mrežami ma

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

čakali ženy, ktoré kedysi chodili so svojimi deťmi na detské sväté omše, ženy, čo spievajú od srdca piesne, ktoré si pamätajú, alebo nové, ktoré si medzitým zložili (niekedy na nápevy iných známych piesní). Chalani spievajú pomenej. Ako všade J. Vyťahujem preto krátke, rytmické, hoci aj staré songy. Hlavne nech hneď spievajú. A nech ich nemôžu pustiť z hlavy.

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

Kurz pre rodičov detí do 10 rokov - vo väzení?

Počas katechéz sme im chceli niečo vysvetliť a zaznela vtedy veta: „Veď máte deti...“ Raz mi pri tej vete bliklo. Veď väčšina z nich sú matky! A ja mám doma v polici DVD-čko s kurzom o výchove. Síce som ani raz nepočula na konferenciách v Londýne, kde ho vymysleli, že by ho robili vo väzení. Skôr tam hovorili o evanjelizačných kurzoch Alfa, ktoré sa robia na mnohých miestach sveta aj vo väzeniach (Alpha prison). Ale prečo nie? Prečo neponúknuť kurz o výchove detí týmto rodičom, ktorí sú so svojimi deťmi maximálne dve hodiny mesačne? Veď oni sa k nim onedlho vrátia. Aj keď onedlho môžeme rátať tiež na roky.

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

Svätí za mrežami

Bežný program: katechéza a modlitba a potom svätá omša. Naštudovala som si tému svätosť. Nadšene som hovorila, že je pre každého. Aj pre nich. A v tej chvíli - došlo mi, že väčšina svätých bola vo väzení. Veď porozmýšľajte. Kratšie či dlhšie, ale boli, však? Počnúc Ježišom - to bol moment, ku ktorému sa rada a často vraciam. Že aj Ježiš bol väzňom. Nič nové som teraz nepovedala, lebo sme zvyknutí na množstvo faktov z jeho života. Ale keď mi to tak nejak naplno došlo, sediac medzi tými, čo sú odsúdení, niečo sa pohlo. Iná forma súcitu a lásky k nim. Nevieam.

Má zmysel chodiť tam?

A má zmysel iná naša práca? Nemusím všetko vidieť a hneď tu a teraz z toho ťažiť. Vidím radosť v očiach, keď prichádzame, a nedočkavosť, keď sa pýtajú, kedy zasa prídeme. Vidím aj iskru a nadšenie u tých, s ktorými tam chodíme. Zmenu postoja k životu. Zabolí, keď vidím, že ako jediný problém vidia, že sú zavretí, a čakajú, že keď budú vonku, nebudú už mať nijaké problémy - ach, keby to tak bolo, ako nie je a nebude.

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

Výkon. Tam netreba žiadny podávať. Tam treba ísť, byť a ostať sám sebou a dať, čo máš. „Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach“ (Lk 22, 28). Vytrvať s nimi a pri nich kvôli nim. Neriešiť, či je to vrahyňa alebo podvodníčka, ale vidieť v nej milované Božie dieťa. Nedumať, čo porobili a čo im prišli, ale milovať ich dnes.

•

•

•

Velký piatok - pobožnosť krížovej cesty, Sučany

„Kedy hasia?“

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

Blesková odpoveď bola: „Keď horí.“ A výbuch smiechu. Vzniklo to, keď sme chceli chalanov namotivovať modliť sa po blahorečení Anky Kolesárovej denne tri Zdravasy. Že aj my sa s nimi zjednotíme v modlitbe v čase, keď im zhasnú svetlo. Tak ak chcete vedieť a tiež sa pridať, hasia o 21.00. Zavádzame nové zvyky a modlíme sa za seba navzájom. My za nich a oni za nás. Vždy je za čo a za koho. Nech sa polepšíme. Všetci.

Nemáme právo súdiť ich. Za volačo ich odsúdili na tento trest iní a ešte je tu Boh, ktorý bude súdiť aj nás. Viem, že tento dobrý Boh rád a štedro dáva „druhé šance“. Ja sama som ich už niekoľko využila a plánujem v tom pokračovať.

...

Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou

PS: A zaujímavé info navyše. V taký obyčajný štvrtok 2. mája 2019 bola v objekte pre ženy [požehnaná](#) prvá kaplnka na svete, zasvätená bl. Anke Kolesárovej. Majú ju tam veľmi radi. Nielen rady, ale aj radi, lebo aj chalanom a chlapom je blízka.

Františka Čáčková, OSF

Článok bol publikovaný v časopise [Zasvätený život 02/2019](#).

Aktualizácia k 12. 10. 2020: Z dôvodu pandemických opatrení nie je možné v týchto mesiacoch navštevovať Ústavy na výkon trestu, preto je táto naša služba odsúdeným dočasne pozastavená.

The post [Pred tromi rokmi som sa dostala do basy; a chcem vás tam vziať so sebou](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)